

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quare s[a]epè dissipantur imperia, magistratus, prudentes & pacifici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

iudicia, ferre leges necessarias ad regendos mores populi, & ad retinendam pacem. Hoc modo contemplabitur magistratus in Decalogo omnes partes sui officij. Et in hunc finē, vt magistratus sit verus custos legis Dei & vtriusq; tabulæ, Apostolus iubet orare pro regibus & omnibus qui in sublimitate cōstituti sunt ut quietam & tranquillam vitam agamus in omnipietate & sanctitate. Officium magistratus est, vt pacem efficiat ac tueatur, sed finis pacis non debet esse secundum Apostolum, vt securi & quieti fruamur voluptibus, sed vt honeste & piè viuamus, & populus doceatur & instituatur ad religionem. Hic finis pacis maximè tuendus est & perquirendus à Magistratu. Maximè enim hæc duo disciplina & doctrina, fieri debent in societate humana, ac conseruari à rectoribus, quæ etiam præcipit Apostolus Ephe. sexto, vii rentes exhibeant filijs. Disciplina est, diligenter exercere cupiditates, certis exercitijs, laboribus, studijs, pœnis: his enim exercitijs domantur ingenia, fune ad virtutes aptiora. Ideò Ethnici diligenter retinebunt disciplinam: & scriptura dicit Proverb. 13. Qui parvæ virgæ, odit filium suum. Sed doctrina quoque pietatis & religionis adhibenda est: nam doctrina sine disciplina parum proficit, sicut Lactantius inquit scientia & religione: & Apostolus ait: Si habueremus prophetiam & omnem scientiam, charitatem autem non habeam, nihil sum, 1. Corinth. 13. Estitur lex siue disciplina paedagogus ad Christum, Galat. tertio. Vult igitur Apostolus homines doceri disciplina assuefieri, vt perueniant ad agnitionem Christi.

3. Tertiò, quoniam sœpè homines pace abutuntur, qui paritur & tuetur à pijs Rectoribus, in ocio oblii dedunt se voluptatibus: ideo Deus punit mundum frequentioribus bellis & dissipationibus regnorū. Sic comminatur Christus Hyerosolimitanis Lucas 9.

qui in diebus pacis obliuiscabantur Dei, & dediti omni voluptati, non agnouerunt tempus visitationis sue: & de quibus Hierem. 6. dicit, quod securi clarament, pax pax, & tamen non erat pax. Abusus ergo pacis apud populū est causa dissipationum Regnum ac lœuissimorum externorum hostium occasio. Fit quoque aliquando propter ambitionem, avaritiam ac rigiditatem principum, sicut punitur Achab rex, quod alienam vineam appetiuit, 2. Reg. 21. Regnum Israël dilaceratur propter idolatriam Salomonis, tertio Reg. 11. Roboam punitur, eō quod noluit partem tributorum remittere, 3. Reg. 12. Sic Salomon in proverb. 28. propter peccata populi muliti sunt principes, & propter malos mores populi Deus dat infelices principes & hypocritas &c. Honorandi porrò sunt Magistratus & rectores, non præcipue quod de alto genere nati, sed quia locum Dei tenent.

CAPVT XI.

ARGUMENTA.

1. *Quod Deus dedit nobis parentes ideo, ut sint nostri Domini loco sui, id est, Dei.*
2. *Quæ sint magna bona, quæ Deus nobis per parentes nostros facit.*
3. *Quod non solum sanos, sed etiam infirmos & senes parentes honorare debemus, & illis benefacere, ut simus capaces promissionis Dei.*

Deus præcepit honorare parentes, Exo. 20. Quia ipse proposuit & dedit nobis eos in Dominos nostros, qui locum suum teneant erga filios. Non enim casu fit, ut hic sit tibi pater, & hæc tua mater. Deus sic ordinavit & disposuit, atq; hec est immensa Dei